

24-24α

ΓΑΚ, Ζερλέντου, Κ.42, Φ. 170

1808

Ἀπαγόρευση ἀνεγέρσεως κτίσματος ἐμποδίζοντος
τὴν θεὰ παρακειμένου ἀκινήτου

Ὁ Παροναξίας Νεόφυτος βεβαιοῖ.

Διὰ τῆς παρούσης κατ'ελλαντικῆς σεντέντζας γίνεται δῆλον, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ὁ κύρ /2 Γεώργης Κονδύλας νὰ ἔβαλεν μερικὰ στύλα εἰς τὸ νεόκτιστον ὀσπίτιον ὅπου τὴν /3 σήμερον κτίζει διὰ νὰ κάμῃ πουντί, ἐμποδίζετο παρὰ τῆς κουνιάδας τοῦ συζύγου τοῦ κύρ /4 Παναγιώτη Κονδύλα μὴν ὄντα τοῦ συμβίου της ἐνταῦθα, διὰ τὸ ἐμπόδιον τῆς θεω /5 ρίας ὅπου θέλει κάμῃ τῶν ὀσπιτίων της τὸ αὐτὸ πουντί. Καὶ ἦλθον ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη εἰς /6 λογοτριβὰς, προσέτρεξαν εἰς τὸν πανιερώτατον ἡμῶν δεσπότην ἅγιον Παροναξίας /7 καὶ ἡ αὐτοῦ πανιερότης ἐσυνάθροισεν μερικοὺς τῶν προεστώτων τοῦ τόπου μετὰ τοῦ ἄρχοντος /8 Ἀρμάση ζαμπίτου καὶ τοὺς ἐπαρακάλεσεν καὶ ἐπῆγαν καὶ ἐθεώρησαν αὐτὸ /9 ψεῖ τὴν τοποθεσίαν καὶ τὴν δυσκολίαν ὅπου θέλει κάμῃ τὸ αὐτὸ πουντί ὅταν ἤθελεν /10 γίνῃ. Καὶ κρίναντες ἀπαθῶς καὶ ἀφιλοπροσώπως αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἀποφασίζουν ἀμετα /11 θέτως. Ὅτι ὁ ρηθεὶς κύρ Γεώργης νὰ μὴν δύναται νὰ κάμῃ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ σοκα /12 κιου πουντί, μὲ τὸ νὰ κλίνη ὅλην τὴν θεωρίαν τοῦ ὀσπιτίου τοῦ κύρ Παναγιώτη Κον /13 δύλα, μὴν ἔχοντα καμμίαν ἄλλην παρηγορίαν τῆς θεωρίας τὸ αὐτὸ ὀσπίτι /14 καθὼς ἔχουν τὰ ὀσπίτια τοῦ αὐτοῦ κύρ Γεώργη ἀπὸ τόσα ἄλλα μέρη. Διὸ εἰς ἔνδειξιν /15 ἐγένετο ἡ παροῦσα σεντέτζα, ὑπογεγραμμένη παρὰ τῶν προεστώτων προσεπιβεβαιω /16 μένη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Ἀρμάση εἰς μόνιμον καὶ διηνεκὴ ἀσφάλειαν. 1808.

—Γεώργιος Μοράτης σύντυχος.

—Στέφανος Μελλισουργός σύντυχος.

—Μιχαὴλ Τανμιράλης.

—Δημήτριος Κόκκος.

—Ὁ ἀρχιερατικὸς πρωτονοτάριος Κωνσταντῖνος Κόκκος γέγραφα.

24 Ἰουλίου 1809

Τιμιώτατε φίλε μου μουσάαγα, βοεβόδα τῆς νήσου Ναξίας καὶ /2 ἡμέτεροι προσφιλέστατοι προεστώτες καὶ ἐπίτροποι τῆς αὐ /3 τῆς νήσου, εἶητε ὑγιαίνοντες ἐν εὐημερίᾳ. Ἐπειδὴ /4 ἐγένετο γνωστὸν εἰς ἡμᾶς ὅτι ἐὰν ὁ Γεώργης Κονδύ /5 λας φτιάσῃ πουντί εἰς τὸ νεόκτιστον ὀσπίτιόν του κατὰ τὸ μέ /6 ρος τοῦ σουκακιου, ἐμποδίζει ὅλην τὴν θεωρίαν τοῦ ὀσπι /7 τίου τοῦ Παναγιώτη Κονδύλα. Διὰ τοῦτο γράφοντες προστά /8 ζομεν ἀποφασιστικῶς ὅπου ὁ Γεώργιος Κονδύλας νὰ μὴ /9 φτιάσῃ τὸ πουντί, ὥς ἐμποδί-

ζον τὴν θεωρίαν τοῦ ὀσπι /10 τίου τοῦ Παναγιώτη Κονδύλα. Οὕτω γενέσθω, μη /11 δεινὸς ἐναντιούμενου εἰς ἀποφάσεως καὶ ὑγιαίνετε.

1809 Ἰουλίου 24. Ἀπὸ πεκιδασί.

Τῆς τιμιότητός σας ὅλως,
—Ἰάκωβος Ἀργυρόπουλος.

[Ὑστερόγραφο]

Ἐὰν κτιστῇ κατὰ τὸ ὀπισθεν μαρτυρικὸν γράμμα τὸ εἰς τὸ νεόδμητον /1 ὀσπίτιον τοῦ Γεώργη Κονδύλα ἰανεγερεθισόμενον πουντί, παρεμποδίζον τὴν θέαν τοῦ ὀσπιτίου /2 τοῦ Παναγιώτου Κονδύλα, νὰ μὴ δύνηται βεβαίως νὰ κτίσῃ /3 ὁ Γεώργιος Κονδύλας πουντί πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ ὀσπιτίου.

25*

Γ.Α.Κ., Ἀρχεῖον Μυκόνου, Φ. 140

5 Ἰανουαρίου 1809

Κληρονομικὴ διαφορά

Προεστῶτες Μυκόνου, τίμιοι καὶ προσφιλεῖς, τὴν τιμιότητά σας ἡδέως προσαγορεύομεν. Ἦλθε προσκλαιό /2 μενος εἰς ἡμᾶς ὁ Γιάννης Στούπας διὰ τὴν παράνομον καὶ ἄδικον ἀπόφασίν σας εἰς μίαν του διαφο /3 ράν. Ἐπειδὴ, λέγει, ἀπόθανεν ἡ μητέρα του πρὸ ἐννέα ἡδὴ μηνῶν, μανθάνοντάς το αὐτὸς /4 ἐδῶ ἦλθε προλαβόντως ἐξεπίτηδες διὰ νὰ παραλάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὴν εὐρεθεῖσαν περι /5 ουσίαν της, ὡς μοναχογιὸς καὶ υἱὸς εὐχάριστος μάλιστα εἰς τοὺς γονεῖς του, κατὰ τὴν ἔκθεσιν ὅπου /6 μᾶς ἔκαμε, τόσον τοῦ πατριχοῦ χρέους, ὅπου αὐτὸς ὡς μόνος κληρονόμος ἐπλήρωσεν, ὅσον /7 καὶ τῶν περιποιήσεων ὅπου ἔκαμνε τὴν μητέρα του εἰς ὅλην της τὴν ζωὴν, καθὼς σᾶς εἶναι γνωστόν. /8 Εὐρίσκοντας ὅμως τὰ γονικά του πράγματα μοιρασμένα εἰς ἄλλους ἀπὸ τὴν ἰδίαν μη /9 τέρα του, ἔκαμεν εἰς τὸ κριτήριόν σας ἀγωγὴ. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐγνώρισαν τὸ δίκαιόν του, /10 ὅτι ὡς υἱὸς ἔχει δικαίωμα νὰ γίνῃ καὶ ὀλικῶς κληρονόμος κἂν ἡ μητέρα του διὰ λόγους /11 ὁποιοῦσδήποτε φαίνεται νὰ τὸν ἀποκλήρωσε. Πλὴν μερικοὶ ἀπὸ λόγου σας, ἀντιτείνον /12 τες εἰς τοῦτο διὰ τὰ τέλη σας ἀποβάλατε τὸν ἄνθρωπον ἄπρακτον, οὔτε τὸ δίκαιον σεβόμενοι, /13 οὔτε τὰς ποινὰς τῶν

* Ἀπόσπασμα τῆς ἀποφάσεως ἔχει δημοσιευθῇ ἀπὸ τὸν Δ. Γκίνη (Περίγραμμα Ἱστορίας τοῦ Μεταβυζαντινοῦ Δικαίου, Πραγματεῖαι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τ. 26 (1966), ἀριθ. 689, σ. 284). Ἡ ἀπόφασις ἔχει ἐκδοθῇ στὶς 5-1-1809 καὶ ὄχι στὶς 5-1-1819, ὅπως, προφανῶς ἐκ παραναγνώσεως, σημειώνει ὁ Δ. Γκίνης. Τοῦτο ἄλλωστε καθίσταται πρόδηλον καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Θ. Ρίζος διετέλεσε δραγομάνος κατὰ τὰ ἔτη 1807-1810 (Β. Σφυρόερα, Οἱ Δραγομάνοι τοῦ Στόλου, ἐνθ. ἀν., σ. 174).

